

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2012 m. lapkričio 14 d.

Byla F-120/11

Mario Paulo da Silva Tenreiro
prieš
Europos Komisiją

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Paskyrimas — Direktorius pareigos — Ieškovo paraiškos atmetimas — Pranešimas apie laisvą darbo vietą — Pirminės atrankos grupės nuomonė — Akivaizdi vertinimo klaida“

Dalykas: Pagal SESV 270 straipsnį, taikomą EAEB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį, pareikštas ieškinys, kuriuo M. P. da Silva Tenreiro prašo panaikinti Komisijos sprendimą atmesti jo paraišką Generalinio direktorato „Teisingumas“ A direktorato „Civilinė teisė“ direktoriaus pareigoms užimti, taip pat sprendimą skirti Y į šią darbo vietą.

Sprendimas: Atmesti ieškinį. Ieškovas padengia savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Santrauka

*1. Pareigūnai — Pranešimas apie laisvą darbo vietą — Minimalios kvalifikacijos, būtinos užimti darbo vietą, nustatymas — Administracijos diskrecija — Ribos — Akivaizdi vertinimo klaida rengiant nuomonę — Įrodinėjimo pareiga
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnis)*

*2. Pareigūnai — Laisva darbo vieta — Priėmimas į darbo vietą paaukštinant arba perkeliant — Kandidatų nuopelnų palyginimas — Direktorius darbo vieta — Gebėjimas vadovauti — Reikalavimas, kuris gali būti įvykdytas turint patirtį, įgytą ne direktorato veiklos srityje
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies a punktas ir 45 straipsnio 1 dalis)*

3. Pareigūnai — Pranešimas apie laisvą darbo vietą — Paraiškų vertinimas atsižvelgiant į išvardytus reikalavimus — Administracijos diskrecija — Ribos — Pranešime apie laisvą darbo vietą nustatytų reikalavimų laikymasis — Teisminė kontrolė — Ribos

*4. Pareigūnai — Laisva darbo vieta — Priėmimas į darbo vietą paaukštinant arba perkeliant — Kandidatų nuopelnų palyginimas — Priėmimo į darbo vietą procedūros ir pareigų paaukštinimo procedūros atskyrimas — Pareiga atsižvelgti tik į vertinimo ataskaitas — Nebuvimas
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies a punktas ir 45 straipsnis)*

1. Paskyrimų tarnyba turi didelę diskreciją nustatydamą gebėjimus, būtinus norint užimti laisvą darbo vietą, ir tik dėl akivaizdžios vertinimo klaidos apibrėžiant reikalavimus, kuriuos būtina atitikti norint užimti aptariamą darbo vietą, pranešimas apie laisvą darbo vietą ir po jo einantis paskyrimas gali būti pripažinti neteisėtais.

Todėl įrodymų, kuriuos turi pateikti ieškovas, turėtų pakakti paneigti reikalavimų, kuriuos būtina atitikti norint užimti darbo vietą, kaip antai nurodytų pranešime apie laisvą darbo vietą, tinkamumą atsižvelgiant į tarnybos interesus. Kitaip tariant pagrindas, susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida, turi būti atmestas, jeigu, nepaisant ieškovo pateiktų įrodymų, ginčijamas pasirinkimas bet kada gali būti pripažintas galiojančiu.

(žr. 26 ir 27 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Konidaris prieš Komisiją*, T-93/03, 72 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *da Silva Tenreiro prieš Komisiją*, F-72/10, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas Europos Sąjungos Bendrajame Teisme, byla T-634/11 P, 61 punktas; 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *AJ prieš Komisiją*, F-80/10, 35 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

2. Lyginant kandidatų laisvai darbo vietai užimti nuopelnus gali būti leidžiama, kad direktorius turėtų išsilavinimą arba patirtį ne tik direktorato, kuriam jis turėtų vadovauti, veiklos srityje, jeigu specialių žinių turinčių asmenų, t. y. skyrių vadovų ir jų bendradarbių, galima rasti pačiame direktorate, ir kad labiau turėtų būti pabrėžiami aukšto lygio bendrieji vadovavimo, analizės ir sprendimų priėmimo gebėjimai.

(žr. 28 punktą)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1993 m. kovo 3 d. Sprendimo *Booss ir Fischer prieš Komisiją*, T-58/91, 69 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: minėto Sprendimo *da Silva Tenreiro prieš Komisiją* 62 punktas.

3. Todėl Tarnautojų teismas kontroliuodamas minėtos tarnybos atliktus kandidatų profesinių gebėjimų vertinimus negali jų pakeisti, tačiau gali konstatuoti akivaizdžią vertinimo klaidą.

Šiuo atžvilgiu, kalbant apie argumentus, susijusius su tuo, kad minėta tarnyba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai neatsižvelgė į specifinę ieškovo patirtį vertindama jo galimybę užimti laisvą darbo vietą, reikia konstatuoti, kad tokios su darbo vietos funkcijomis susijusios specifinės patirties nebuvo reikalauta pranešime apie laisvą darbo vietą, todėl ji neturėtų būti svarbi vertinant, ar buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

(žr. 34 ir 35 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1990 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Kalavros prieš Teisingumo Teismą*, T-160/89 ir T-161/89, 29 punktas ir jame nurodyta teismo praktika; 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *Contargyris prieš Tarybą*, T-6/96, 124 punktas.

4. Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 29 straipsnio 1 dalies a punktą vykdoma priėmimo į darbo vietą perkeliant arba paaukštinant procedūra ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 45 straipsnyje numatyta paaukštinimo procedūra skiriasi. Paaukštinimo procedūra skirta pareigūnų karjerai pakeisti, atsižvelgiant į jų pastangas ir nuopelnus vykdant jiems patikėtas funkcijas, t. y. atlyginti pareigūnams, praityje įrodžiusiems visapusiškai didesnius nuopelnus, o priėmimo į darbo vietą paaukštinant pareigas procedūra skirta surasti, tik siekiant tarnybos interesų, pareigūną, tinkamiausią vykdyti su laisva darbo vieta susijusias funkcijas. Taigi lygindama nuopelnus administracija neprivalo remtis tik su vertinimo ataskaitomis susijusiais savo vertinimais; ji gali atsižvelgti ir į kitas su kandidatų nuopelnais susijusias aplinkybes, dėl kurių gali pasikeisti šiose ataskaitose apie kandidatų nuopelnus praityje pateiktas vertinimas.

(žr. 41 punktą)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: minėto Sprendimo *Konidaris prieš Komisiją* 91 ir 92 punktai.